

Бунтът на Корей

Ейдриън Ибънс

Ейдриън Ибънс

Бунтът на Корей

Специални благодаря на Рубен, Даниел и Брайън за вашите проникновения, когато ми помагате да подготвя тази книжка.

Отпечатана в Австралия от
Maranatha Media
maranathamedia.com

Представена в България от:
maranathamedia.bg

9-ти декември, 2016 г.

Съдържание

Да слезеш жив в рова.....	4
Фактори довели до бунта.....	5
Обвинения срещу Мойсей.....	7
Мойсей е наскърбен от обвиненията.....	10
Кръстът на Мойсей.....	11
Корей, Датан и Авирон загиват.....	14
Унищожителят срещу Възстановителят.....	15
Процесът на Божиите присъди.....	16
Простиране на ръката.....	17
Скриване на Божието лице.....	18
<i>Въпросите с Ако</i>	19
Проблемът с опозиционните принципи.....	23
Огън от Господ.....	25
Стремеж за спасяване Израилевото общество.....	29
Приписване на Мойсеевото дело на действието на Сатана.....	32
В ръката на врага.....	35

Да слезеш жив в рова

Думите от Псалм 88 имат много по-дълбоко значение за потомците на Корей от това, което повечето хора биха могли да оценят.

Пс. 88:2-8 Нека дойде молитвата ми пред Теб, приклони ухото Си към вика ми, 3 защото душата ми се насити на бедствия и животът ми се приближава до Шеол. 4 Счетох се с онези, които слизат в рова, станах като мъж, който няма сила, 5 паднал между мъртвите, като убитите, които лежат в гроба, за които Ти не си спомняш вече, и които са отсечени от ръката Ти. 6 Положил си ме в най-дълбокия ров, в тъмни места, в бездни. 7 Яростта ти натегна върху мен и с всичките Си вълни ме притискаш. (Села.) 8 Отдалечил си от мен познатите ми, направил си ме мерзост за тях, затворен съм и не мога да изляза.

Историята за Корей и неговите съмишленици служи като поразително напомняне за цената на бунта. За синовете на Корей навярно е било изпитващо преживяване да живеят с едно наследство подобно като това на Каин и Валаам.

Юда 1:11 Горко им! Защото тръгнаха по пътя на Каин, заради печалба се предадоха на заблудата на Валаам и загинаха в упорството на Корей.

Псалм 88 бил един от псалмите написан от синовете на Корей и можем само да си представяме колко болезнени са били думите *Счетох се с онези, които слизат в рова*. Въпреки че този автор никога не е участвал в бунта на своя праотец, редовно му е било напомняно, че семейството му служи като постоянно напомняне за Божия гняв срещу бунтовниците. В такъв случай е подходящо тези думи да се приложат за Христос, който взел на Себе Си нашето наследство и бил сметен с онези, които слизат в рова.

Тогава нека проучим историята за Корей, за да разберем какво ни казва тя за Божиите присъди.

Числа 16:1-11 А Корей, синът на Исаар, син на Каат, син на Леви, предприе, и с него Датан и Авирон, синовете на Елиав, и Он, синът на Фалет, Рувимови потомци, 2 и се вдигнаха против Мойсей с двеста и

петдесет мъже от израилевите синове, първенци на обществото, призованите на събранието, именити мъже. **3 Те се събраха против Мойсей и против Аарон и им казаха: Стига ви толкова! Цялото общество е свято, всеки един от тях и ГОСПОД е сред тях. Защо вие се възвишавате над събранието на ГОСПОДА?** 4 А Мойсей, като чу това, падна на лицето си; 5 и говори на Корей и на цялото му общество и каза: Утре ГОСПОД ще покаже кои са Негови и кой е свят, за да го остави да се приближи до Него. И когото Той избере, него ще остави да се приближи до Него. 6 Направете така: вземете си кадилници, Корей и цялото ти общество, 7 и утре сложете в тях огън и сложете отгоре тамян пред ГОСПОДА; и когото ГОСПОД избере, той ще бъде свят. Стига ви толкова, левийци! 8 И Мойсей каза на Корей: Чуйте сега, вие, синове на Леви: 9 **Малко ли ви е това, че Израилевият Бог ви отдели от израилевото общество и ви направи да се приближавате при Него, за да вършите службата на ГОСПОДНАТА скиния и да стоите пред обществото, за да му служите; 10 че направи теб и всичките ти братя, синовете на Леви, заедно с теб, да се приближавате при Него?** И свещенството ли искате? 11 Така че ти и цялото ти общество сте се събрали против ГОСПОДА — защото кой е Аарон, че да роптаете против него?

Фактори довели до бунта

Корей и неговите съконспиратори бяха облагодетелствани със специалните изяви на Божията сила и величие. **Те бяха от броя на онези, които се възкачиха на планината с Мойсей и видяха божествената слава.** *Ривю енд Херълд – 12-ти ноември, 1903 г.*

Но там, в шатрите си, дръзко стояха Корей, причинителят на бунта и неговите симпатизанти, сякаш предизвикваха Божия гняв, като че Бог никога не бе действал чрез своя служител Мойсей. И още по-малко тези бунтовници действаха като такива, които **толкова скоро са били почетени от Бога чрез довеждането им заедно с Мойсей почти директно в Неговото присъствие, и виждайки Неговата ненадмината слава.** Тези хора видяха как Мойсей слиза от планината след като беше получил вторите каменни плочи и когато лицето му бе така сияещо от славата на Бога, че народът не желаше да се приближи до него. *Свидетелства към църквата – с.*

354 / бълг. Гл. 31 Големият бунт, Подзаглавие: Урок за нашето време - Параграф 5

Корей не бе доволен от позицията си. Той бе свързан със службата на шатъра, но искаше да **бъде въздигнат до свещенството.** Бог бе установил Мойсей като главен управител, а свещенството беше дадено на Аарон и синовете му. **Корей реши да принуди Мойсей да промени този ред на нещата, за да може да бъде въздигнат до достойнството на свещенството.** За да е по-сигурен, че ще осъществи целите си, той привлече към бунта си и Датан и Авирон, потомци на Рувим. Свидетелства към църквата – том 3, с. 344 / бълг. Гл. 31 Големият бунт, Подзаглавие: *Корей, Датан и Авирон - Параграф 3*

В бунта на Корей, в един по-малък мащаб, се вижда действието на същия дух, който доведе до бунта на Сатана в небето. Точно гордостта и амбицията подтикнаха Луцифер към оплакване от Божието управление, и към това да се стреми да преобърне установения в небето ред. *Патриарси и пророци – с. 403 / бълг. Гл. 35, Бунтът на Корей - Параграф 35*

Кое бе онова, което отвори вратата за бунтовната кариера на Корей?

Не желаеха да се подчинят на ужасната присъда, че те всички трябва да умрат в пустинята, и затова бяха **готови да използват всеки претекст да повярват, че не Бог, а Мойсей бе този, който ги водеше** и бе обявил тяхната обреченост. *Пак там – с. 396 / бълг. Параграф 4*

Обвинението в това, че мърморенията на народа са им докарали Божия гняв бе обявено за грешка. Те казаха, че събранието не беше събрало, тъй като не са искали нищо повече освен правата си; и че Мойсей бил един надменен управител; бил обвинил народа, че са грешници, докато те били святи хора и Господ бил между тях. *Пак там – с. 397 / бълг. Параграф 10*

Корей направи преглед на историята на пътуванията им из пустинята, където бяха доведени до утеснения, и мнозина загинаха заради тяхното мърморене и непослушание. Слушателите му си мислеха, че **са видели ясно, че проблемите им можели да бъдат предотвратени, ако Мойсей бил действал по друг начин.**

Решиха, че всичките им бедствия са се дължали на него, и че тяхното недопускане до Ханаан е било последица от неправилното ръководство на Мойсей и Аарон; *Пак там* – с. 397 / бълг. *Параграф 11*

Обвинения срещу Мойсей

На какво приписал Корей извършените чрез Мойсей чудеса?

Но Корей и съмишлениците му отхвърляха светлината до дотогава докато станаха толкова слепи, че и **най-поразителните прояви на Неговата сила** не бяха достатъчни да ги убедят; **те приписваха всички тях на човешко или сатанинско действие.** *Патриарси и пророци* – с. 405 / бълг. *Гл. 35 Бунтът на Корей - Параграф 40*

Корей и неговите съконспиратори бяха облагодетелствани със специалните изяви на Божията сила и величие. **Те бяха от броя на онези, които се възкачиха на планината с Мойсей и видяха божествената слава.** Но оттогава се бе случила една промяна. Едно изкушение, първоначално слабо, било поддържано, и било подсилвано чрез насърчаване, докато умовете им били завладени от Сатана, и те дръзнали да извършват делото си на недоволство. Показвайки голям интерес към благополучието на народа, първоначално само си шепнели един на друг недоволно, а след това и на водещите мъже в Израил. Инсинуациите им били приети с такава готовност, че те дръзнали да рискуват, продължавайки напред, и накрая действително си повярвали, че са водени от ревност към Бога. *Ривю енд Херълд* – 12-ти ноември, 1903 г.

Заради ревност и отказ да приемат присъдата, че всички те щяха да умрат в пустинята поради греха си, Корей и сподвижниците му обвинили Мойсей, че е управлявал погрешно във всичко и го обвинили, че е действал чрез човешка и сатанинска сила. Както виждаме, Корей приписвал изявите на Божествената слава на планината, на сатанински или човешки произход, а не на Бога. Тези лъжи разкрили, че са напълно ръководени от Сатана. Тъй като Корей се стремял към свещенството, той атакувал Аарон и се опитвал да подкопае доверието в него като първосвещеник. Корей постигнал голям успех.

Хората били много щастливи да вярват, че причината за трудностите им не била тяхна грешка, а по-скоро грешка на Мойсей и Аарон.

Няма нищо друго, което би се харесало повече на хората от това да бъдат хвалени и поласкавани, когато са в тъмнина и заблуда, и заслужават укор. Корей спечели вниманието на хората, а след това и симпатиите им, представяйки Мойсей като един надменен водач. Каза, че той бил прекалено строг и взискателен, с прекалено диктаторско отношение, и че той упреждал хората сякаш са грешници, а всъщност били свят народ, осветен на Господ, и Господ бил между тях. Корей припомнял инцидентите в тяхната опитност през време на пътуванията им в пустинята, където те били доведени до утеснения, и където мнозина от тях умрели заради мърморене и непослушание, и с извратените си сетива, те си помислили, че много ясно са видели как всичките им проблеми са можели да бъдат спестени ако Мойсей бил следвал различен курс. Той бил прекалено твърд, прекалено взискателен, и те решили, че всичките им нещастия в пустинята са ги сполетели заради него. [346] Корей, водещият в това, се показвал като много мъдър в осъзнаването на истинската причина за техните изпитания и скърби.

В това непокорно дело имало по-голяма хармония и единство във възгледите и чувствата между тези иначе несъвместими елементи, отколкото се е знаело, че съществува някога преди това. **Успехът на Корей да спечели на своя страна по-голямата част от събранието на Израил го накара да се чувства сигурен в своята мъдрост и правилна преценка, и в това, че Мойсей действително е узурпирал власт, която заплашвала благополучието и спасението на Израил. Твърдял че Бог му бил открил нещата и му е възложил бремето да промени управлението на Израил тъкмо преди да е станало твърде късно.** Заявил че събранието на е сбъркало; те били праведни; че този голям вик относно това, че мърморенето на събранието е докарало гнева на Бога, било изцяло погрешен; и че народът само искал правата си; те искали индивидуална независимост. *Свидетелства към църквата, том 3, с. 345, 346 / бълг. Гл. 31 Големият бунт, Подзаглавие: Ласкателство и фалшива симпатия - Параграф 1*

Обвиненията продължили, когато Мойсей замолил Датан и Авирон да дойдат при него.

Числа 16:12-14 И Мойсей изпрати да повикат Датан и Авирон, синовете на Елиав. А те отговориха: Няма да дойдем. 13 Малко ли е това, че си ни извел от земя, в която текат мляко и мед, за да ни измориш в пустинята, а и на владетел ли искаш да се направиш над нас? 14 При това ти не си ни довел в земя, където текат мляко и мед, нито пък си ни дал да наследим ниви и лозя. Ще извадиш ли очите на тези хора? Няма да дойдем!

Корей, Датан и Авирон трябвало да измислят някаква причина пред народа защо в началото Мойсей бил показал такава голяма загриженост към събранието на Израил. **Себичните им улове, принизени от това че били инструменти на Сатана**, намекнали, че най-накрая са намерили причина за привидния интерес на Мойсей. Той бил замислял да ги накара да се скитат в пустинята дотогава докато всички те погинат, за да може да им вземе притежанието. *Свидетелства към църквата, том 3, с. 346 / бълг. Гл. 31 Големият бунт, Подзаглавие: Ласкателство и фалшива симпатия – Параграф 3*

Тези мъже били инструменти на Сатана и обвинили търпеливия и себеотрицателен Мойсей, че има напълно егоистични мотиви. Това дълбоко наранило сърцето на този, който бил жертвал всичко за Божията кауза.

Числа 16:15 Тогава Мойсей се разгневи много и каза на ГОСПОДА: Не поглеждай благосклонно на приноса им! Аз не съм взел нито едно магаре от тях и на никого от тях не съм сторил зло!

Мойсей е наскърбен от обвиненията

Текстът казва, че Мойсей се е разгневил, но еврейската дума може също да бъде преведена като наскърбен. Забележете реакцията на Самуил към Саул, където се използва същата еврейска дума.

1 Царе 15:11 Разкаях се, че поставих Саул за цар, понеже той се отвърна след Мен и не изпълнява заповедите Ми. И Самуил **се натъжи** и вика към ГОСПОДА цяла нощ.

Вижте как Елън Уайт казва, че Мойсей много се разчувствал (was moved), а не че се е ядосал, и по този начин потвърждава значението *наскърби* на мястото на думата *разгневи* в този текст.

Мойсей много се *разчувства* (was moved) при тези несправедливи обвинения. Той апелираше към Бога пред народа ако някога е действал произволно, и Го умоляваше да му бъде съдия. Като цяло, народът бе недоволен и повлиян от изопачаванията на Корей. *Свидетелства към църквата, том 3, с. 348 / бълг. Гл. 31 Големият бунт, Подзаглавие: Изпитване на характера – Параграф 4*

Мойсей навлизал в страданията на Христос. Действията на Корей, Датан и Авирон били една жестокост вдъхновена от Сатана, развита от неговото собствено преживяване в небето с Божия Син.

Числа 16:16-19 И Мойсей каза на Корей: Утре ти и цялото ти общество да се намерите пред ГОСПОДА — ти и те, и Аарон. 17 И вземете всеки кадилницата си, сложете в тях тамян и занесете пред ГОСПОДА всеки кадилницата си, двеста и петдесет кадилници; също и ти и Аарон — всеки своята кадилница. 18 И те взеха всеки кадилницата си, сложиха огън в тях, сложиха отгоре и тамян и застанаха пред входа на шатъра за срещане заедно с Мойсей и Аарон. 19 **Корей събра против тях и цялото общество пред входа на шатъра за срещане.** И ГОСПОДНАТА слава се яви на цялото общество.

Те обвиниха Мойсей, че се преструвал, че действал под божествено ръководство, за да установи властта си; и заявиха, че повече няма да се оставят да бъдат водени като слепци - веднъж към Ханаан, друг път към пустинята, както най-добре съответства

на амбициозните му планове. По този начин този, който бе **като нежен баща и търпелив пастир бе представен във възможно най-черния характер като тиранин и узурпатор**. Те приписаха на него недопускането им до Ханаан дошло като наказание за собствените им грехове. *Патриарси и пророци – с. 399 / бълг. Гл 35 Бунтът на Корей - Параграф 17*

Горкият Мойсей, след всичко което бил направил за израилтяните, Писанието ни казва, че цялото общество се събрали против него и Аарон.

Кръстът на Мойсей

Нека сега обърнем внимание на случилото се след това.

Числа 16:20-21 И ГОСПОД говори на Мойсей и Аарон и каза: 21 Отделете се отсред това общество, за да ги изстребя в един миг!

Това твърдение е много подобно на казаното от Бога при греха със златното теле.

Изд. 32:10 И сега остави Ме, да пламне гневът Ми против тях и да ги изстребя, а теб ще направя велик народ.

Каква била целта на Господ с това?

Той предложил на Мойсей да ги изстреби, и да го направи велик народ. Тук Господ изпитваше Мойсей. Той знаеше, че ръководенето на този бунтовен народ към обещаната земя бе едно тежко и изпитващо душата дело. **Той искаше да изпита издръжливостта, верността и любовта на Мойсей, към един толкова грешащ и неблагодарен народ.** *Духът на пророчеството, том 1, с. 245*

Мойсей бе изпитан с обещанието за голяма почит. Господ искаше да го постави като глава на велик народ. Ако Мойсей притежаваше тесногърд и себичен дух, колко бързо щеше да се хване за едно такова предложение. Но той не искаше да слуша

обещание за предпочитание. *Ривю енд Херълд – 11-ти февруари, 1909 г.*

В този тест към Мойсей се съдържа принципът на кръста. Мойсей избрал да позволи плътта му да бъде разпъната с Христос. В процеса на разпъването, забелязваме следния важен момент:

Бог позволява на Неговия Син да бъде предаден за нашите нарушения. Спрямо **Носителя на греха Той Самият възприема характер на съдия, оголвайки Себе Си от милите качества на баща.**
Вярата чрез която живея – с. 104

Обмисляйки внимателно, можем да видим, че навсякъде където се провеждат съдбите на Бога, кръстът е издигнат. Твърдението от Числа 16:21 ни показва един много строг съдия. Сега помислете внимателно за следното изказване:

Тайната на кръста обяснява всички други тайни. **В светлината, която струи от Голгота, атрибутите на Бога, които са ни изпълвали със страх и ужас изглеждат красиви и привлекателни.** Милост, нежност, и родителска любов се виждат смесени със святост, справедливост и сила. *Великата борба – с. 652 / бълг. Гл. 40 Избавлението на Божия народ - Параграф 44*

Израил бе наранил дълбоко Мойсей и в този момент Духът на Христос в Мойсей отговорил на изпитанието. Чрез изявлението за изстребление на обществото, законът влизал с цел да направи да изобилства греха, но в този момент Мойсей избрал да умре за аза в Христос и благодатта много повече изобилствала в него и Аарон по следния начин.

Числа 16:22 А те паднаха на лицата си и казаха: О, Боже, Боже на духовете на всяка плът! Ако един човек е съгрешил, ще се разгневиш ли на цялото общество?

Колко скъпоценен е Духът на Христос в човешките сърца! Виждаме как Христос ходатайства в Мойсей и Аарон пред Отец и това е точно както Отец иска, защото Той не желае някой да загине, но иска всички да стигнат до покаяние. Макар Израил да е заслужавал да бъде изстребен,

нашият Баща не е искал да постигне това и ние със сигурност знаем това от следното твърдение малко по-нататък в историята.

Исус, Ангелът, който вървеше пред евреите, се опитваше да ги спаси от унищожение. Прощението ги очакваше. Съдбите на Бога бяха наближили много, и апелираха към тях да се покаят. Една специална, неустоима намеса от небето бе задържала техния бунт. Сега, ако отговореха на посредничеството на Божието провидение, те можеха да бъдат спасени. Ривю енд Херълд – 12-ти ноември, 1903 г.

Съдбите на Бога за изстребването на обществото предизвикали духа на посредничеството у Мойсей и Аарон за спасяването на народа. Отец казал това с езика на Стария завет, за да предизвика посредничеството на Мойсей и Аарон според Новия завет, което щяло да даде на Израил повече време за покаяние.

Числа 16:23-26 А ГОСПОД говори на Мойсей и каза: 24 Говори на обществото и им кажи: Отдръпнете се настрана от жилищата на Корей, Датан и Авирон! 25 Тогава Мойсей стана и отиде при Датан и Авирон, а израилевите старейшини отидоха след него. 26 И той говори на обществото и каза: Моля ви се, отстъпете от шатрите на тези безбожни мъже и не се допирайте до нищо тяхно, за да не погинете сред всичките им грехове!

Когато Мойсей умоляваше Израил да избегне идващото унищожение, божествената присъда дори тогава можеше да бъде възпряна, ако Корей и неговата група бяха се покаяли и бяха потърсили прощение. **Но упоритата им настойчивост запечата съдбата им.** Цялото общество споделяха вината им, защото всички те, в по-голяма или по-малка степен, им симпатизираха. Но Бог, в голямата Си милост направи разлика между водачите на бунта и онези, които те бяха повели. *Патриарси и пророци – с. 401 / бълг. Гл. 35 Бунтът на Корей - Параграф 25*

Корей, Датан и Авирон загиват

Корей, Датан и Авирон се били превърнали в агенти на Сатана, напълно контролирани от него. Отказали да се покаят. Духът на Христос се опитвал да ги спаси, но те отказвали да слушат. Трябва внимателно да

пристъпим към следващата част от тази история, така че да не пропуснем нищо.

Числа 16:27-33 И те се отдръпнаха настрани от жилищата на Корей, Датан и Авирон. А Датан и Авирон излязоха и застанаха при входовете на шатрите си с жените си и синовете си, и челядите си. 28 И Мойсей каза: По това ще познаете, че ГОСПОД ме е изпратил да върша всички тези дела, и че не ги върша от себе си: 29 ако тези умрат, както умираат всички хора, или ако им се въздаде, както се въздава на всички хора, то ГОСПОД не ме е изпратил. 30 **Но ако ГОСПОД направи нещо ново — ако земята отвори устата си и ги погълне с всичко, което е тяхно, и те слязат живи в Шеол — тогава ще познаете, че тези хора презряха ГОСПОДА.**

31 И когато той изговори всички тези думи, земята под тях се разпука; 32 земята отвори устата си и погълна тях и домочадията им, всичките хора на Корей и целия им имот. 33 Те и всичко тяхно слязоха живи в Шеол, земята ги покри и те погинаха отсред събранието.

Сега, ако сме само слушатели на словото, а не изпълнители, ще прочетем този пасаж, вглеждайки се в естественото си сърце и ще се заблудим.

Яков 1:22-23 Бъдете обаче изпълнители на словото, а не само слушатели, мамещи сами себе си. 23 Защото, ако някой е слушател на словото, а не изпълнител, той прилича на човек, който гледа естественото си лице в огледалото,...

На пръв поглед изглежда, че Господ е отворил земята и ги е унищожил. Тук сме изпитани дали желаем да сравняваме текст с текст. Исус, който е същият вчера, днес и до века ни е казал:

Лука 9:56 Вие не знаете на какъв дух сте; защото Човешкият Син не е дошъл да погуби човешки души, а да спаси.

Говорейки във връзка с историята за Валаам, четем за следния принцип:

Когато престъпиха Божиите заповеди, те се отделиха от Него и бяха оставени да усетят силата на унищожителя. *Великата борба – с. 529 / бълг. Гл. 32 Примките на Сатана - Параграф 31*

Унищожителят срещу Възстановителят

Кой унищожил Корей, Датан и Авирон?

В случая с Корей, Датан и Авирон имаме предупредителен урок, за да не би да последваме техния пример. "Нито да изпитваме Христос, както някои от тях Го изпитаха и погинаха от змиите. **И не роптайте, както роптаеха някои от тях и бяха унищожени от унищожителя.** А всичко това им се случи за пример и беше записано за поука на нас, върху които са дошли последните времена." *Свидетелства към църквата, том 3, с. 353 / бълг. Гл. 31 Големият бунт, Подзаглавие: Урок за нашето време – Параграф 1*

Казва ни се, че тези мъже били унищожени от унищожителя. Кой е унищожителят? Думата *унищожител* в 1 Кор. 10:10 цитирана от Елън Уайт означава погубител, тоест (специфично) отровна змия. И отново забелязваме:

Откр. 9:11 И имаха над себе си цар – ангела на бездната, който на еврейски се нарича Авадон, а на гръцки името му е Аполион - Унищожителят. (Нов Буквален Превод - NLT)

Сатана е унищожителят, а Христос е възстановителят. *Ривю енд Херълд, 26-ти ноември, 1895 г.*

Жестокостта е сатанинско качество. Бог е любов; и всичко, което Той създаде бе чисто, свято, и прекрасно, докато грехът не бе докаран от първия голям бунтовник. **Самият Сатана е врагът, който изкушава човека да съгреши, а след това го унищожава ако може;** и когато е подсигурил своята плячка, тогава той ликува в причиненото от него унищожение. Ако му бъде позволено, той би помел в мрежата си цялата раса. Ако не беше намесата на божествената сила, нито един син или дъщеря на Адам не биха избягали." *Великата борба – с. 534 / бълг. Гл. 33 Първата голяма измама / Тайната на безсмъртието - Параграф 8*

Сатана, големият противник, е по следите на всеки престъпник на Божия свят закон, и този, който не е чувствителен за своята опасност, и не търси усърдно подслон във вечното прибежище, ще стане плячка на **унищожителя**. *Патриарси и пророци – с. 517 / Гл. 48 Разделянето на Ханаан – Параграф 26*

Процесът на Божиите присъди

Как е възможно Сатана да унищожи тези мъже, когато това явно е Божи съд?

Беше ми показано, че **съдбите на Бога** нямаше да дойдат директно от Господ върху тях, но по следния начин: Те поставят себе си отвъд Неговата защита. Той предупреждава, поправя, укорява, и посочва единствения път към безопасност; и ако тогава онези, които са били обекти на Неговата специална грижа следват собствения си курс независимо от Духа на Бога, ако след повторени предупреждения те изберат собствения си път, **тогава Той не**

заръчва на ангелите Си да пречат на решителните атаки на Сатана върху тях. Сатанинската сила е тази, която действа по море и суша, докарвайки бедствие и нещастие, и помитайки множества, за да си осигури своята плячка. А буря и вихрушка ще има, както по море, така и по суша, защото Сатана е слязъл с голям гняв. Той е на работа. Знае, че времето му е кратко и ако не е ограничаван, ще видим по-ужасни изяви на силата му отколкото сме си представяли някога. *14-то изд. на Ръкописи (14 MR) – с. 3*

Бог пази запис на народите. Нито едно врабче не пада на земята без Той да забележи това. Онези които са вършили зло срещу съчовеците си, казвайки: От къде ще знае Бог? **един ден ще бъдат призовани да се срещнат с дълго отлаганото отмъщение**. В този век се показва повече от едно обикновено презрение към Бога. Хората са достигнали една степен на нахалство и непослушание, който показва, че чашата на нечестието им е почти пълна. Мнозина доста са прекрачили границите на милостта. Скоро Бог ще покаже, че наистина е живият Бог. **Той ще каже на ангелите, „Не воювайте вече срещу Сатана в усилията му да унищожава.**

Нека прояви злобата си върху децата на непослушанието; защото чашата на нечестието им е пълна. Те са напредвали от една степен на нечестие към друга, ежедневно добавяйки към беззаконието си. Вече няма да се намесвам пречейки на унищожителя да извършва делото си." *Ривю енд Херълд – 17-ти септември, 1901 г.*

Простиране на ръката

По какъв начин се разгръщат Божиите присъди? По какъв начин Бог отмъщава? Той повече не заповядва на ангелите Си да защитават онези, които отказват да се покаят и да ходят в Неговите заповеди. Ето още едно доказателство за обмисляне.

Тези мъже на Израил се оплакваха, и повлияха на народа да застане заедно с тях в бунта, и дори след като **Бог простря ръката Си** и погълна злотворците, и хората побегнаха с ужас в шатрите си, бунтът им не беше изцелен. *Писмо 12а, 1893 г. Библейски коментар – т. 1, с. 1114.*

Забележете същият език в следния стих:

Их. 3:20 А като **простра ръката Си**, ще поразя Египет с всичките Си чудеса, които ще извършва сред него; след това той ще ви пусне.

По какъв начин Бог е прострял ръката Си в Египет?

Пс. 78:48-49 Предаде и добитъка им на град и стадата им — на мъльнии. 49 Изля върху тях изгарящия Си гняв, ярост, негодувание и беда, изпращайки [отпускайки] зли ангели между тях.

За подробно обяснение на язвите в Египет, вижте книгата *Голгота в Египет*. Отново забележете това простиране на ръката в книгата Йов.

Йов 1:11, 12 Но **прости сега ръката Си** [Еврейски 7971 простирам] и се докосни до всичко, което има — дали няма да Те похули в лице! 12 Тогава ГОСПОД каза на Сатана: **Ето, всичко, което има, е в твоята ръка; само към него не простирай ръка.** И Сатана излезе от присъствието на ГОСПОДА.

Йов 1:16 Докато той още говореше, дойде и друг и каза: **Божият огън падна от небето и изгори овцете и слугите, и ги погълна; и само аз избягах, за да ти съобщя.**

Скриване на Божието лице

Виждаме, че Сатана е този, който бил направен способен, чрез фразата *простри ръката си*. Казано ни е, че *съдбите на Бога не идват директно от Господ*, но, че Бог накрая оставя нечестивия на неговия избор – да служи на господаря, който си е избрал. Със прискърбие нашият Баща скрива лицето Си.

Вт. 31:17-18 И в онзи ден гневът Ми ще пламне против тях и Аз ще ги оставя, и ще скрия лицето Си от тях; и ще бъдат погълнати и много злини и скърби ще ги постигнат. И в онзи ден народът ще каже: Не ме ли постигнаха тези злини, понеже моят Бог не е сред мен? 18 Но в онзи ден Аз непременно ще скрия лицето Си заради цялото зло, което са сторили, защото са се обърнали към други богове.

Виждаме същия този принцип при унищожението на Ерусалим.

Евреите сами бяха изковали собствените си окови, сами бяха

напълнили чашата на отмъщението си. В пълното унищожение, сполетяло народа им, и във всичките бедствия, които ги следваха в разпиляването им, те само жънеха посятото от собствените си ръце. Пророкът казва: “Ти си погубил себе си, Израилю”; “защото си паднал чрез беззаконието си” (Осия 13:9, 14:1 - ЦП). Страданията им се представят често пъти като наказание, сполетяло ги по заповед **направо от Бога**. **Именно по такъв начин великият измамник се опитва да прикрива своето дело**. Чрез упорито отхвърляне на Божествената любов и милост евреите бяха накарали Божията закрила да се отдръпне от тях и на Сатана бе позволено да ги владее според волята си. *Великата борба – с. 35, 36 / бълг. гл. 1 - Предсказания за участта на света/Унищожението на Ерусалим - параграф 44*

Въпросите с *ако*

Но съществува едно предизвикателство при разбирането на тези стихове:

Числа 16:28-30 И Мойсей каза: По това ще познаете, че ГОСПОД ме е изпратил да върша всички тези дела, и че не ги върша от себе си: 29 ако тези умрат, както умират всички хора, или ако им се въздаде, както се въздава на всички хора, то ГОСПОД не ме е изпратил. 30 Но ако ГОСПОД направи нещо ново — ако земята отвори устата си и ги погълне с всичко, което е тяхно, и те слязат живи в Шеол — тогава ще познаете, че тези хора презряха ГОСПОДА.

На пръв поглед, тези думи изглежда учат съвсем ясно, че действително един директен указ от Бога е докарал това унищожение. Отговорът се намира в малката дума *ако*.

Числа 16:29, 30 **Ако** тези умрат, както умират всички хора, или **ако** им се въздаде, както се въздава на всички хора, то ГОСПОД не ме е изпратил. 30 Но **ако** ГОСПОД направи нещо ново...

Хората били видели изобилие от доказателства, че Господ ръководи Мойсей във всичко, което се е случило в Египет, при Червеното море и на планината Синай. Имало изобилно доказателство, че Мойсей бил изпратен от Господ. Изпълнението на едно чудо в очертания от Мойсей

контекст, е чудо, което отговаря на съмнение. Когато позицията на Исус като Син на Бога била поставена под съмнение, Той отказал да извърши чудо в отговор на изкушението свързано с “ако си....”:

Мат. 4:3-4 И така, изкушителят дойде и Му каза: Ако си Божи Син, заповядай тези камъни да станат хлябове. 4 А Той в отговор каза: Писано е: “Не само с хляб ще живее човек, а с всяко слово, което излиза от Божиите уста.”

Когато въпросите *ако* са свързани с определяне на идентичността и службата на дадена личност чрез извършване на чудеса, тогава знаем, че това е изкушение на Сатана. Илия срещнал подобно изкушение в своята служба, както и Мойсей, и Исус. Той бил изпратен да предупреди

царя за погрешните му действия. Царят искал да го плени, доказвайки по този начин, че не вярва на Илия.

4 Царе 1:10 А Илия в отговор каза на петдесетника: **Ако** аз съм Божий човек, нека слезе огън от небето и нека пояде теб и петдесетте ти войници! И слезе огън от небето и пояде него и петдесетте му войници.

На планината Кармил било показано ясно, че Илия бил Божий човек. При толкова много хора заставали срещу него, с времето Илия бил изкушен да се съмнява в своето призвание:

1 Царе 19:9-10 Там влезе в една пещера и пренощува там. И ето, ГОСПОДНОТО слово беше към него и му каза: Какво правиш тук, Илия? 10 А той каза: Много ревнувах за ГОСПОДА, Бога на Войнствата; защото израилевите синове оставиха завета Ти, събориха олтарите Ти и избиха с меч пророците Ти. Само аз останах, а и моя живот търсят да отнемат.

Сатана изкушил Илия да се съмнява в своето призвание и това се разкрива в думата ако. Тази малка дума разобличава изкушението на Сатана. Призоваването на това чудо било смесица от борбата за идентичност на Илия по отношения на това дали е човек на Бога или не. Защо той би се борил с това? Той знаел, че се е бил провалил, когато избягал от Езавел. Бил изкушен да търси чудо, за да докаже идентичността си. Знаем, че това не е бил правилният дух, защото Исус ни казва следното:

Лука 9:54-56 Когато учениците Му Яков и Йоан видяха това, казаха: Господи, искаш ли да заповядаме да падне огън от небето и да ги изтреби, както стори и Илия? 55 А **Той се обърна и ги смъмри, и каза: Вие не знаете на какъв дух сте;** защото Човешкият Син не е дошъл да погуби човешки души, а да спаси. 56 И отидоха в друго село.

Мойсей бил дълбоко наранен от фалшивите обвинения на Корей, Датан и Авирон. Той видял как почти цялото общество се обърща против него. След всичко което бил направил, *всички те го оставили и побегнали*, Марко 14:50. Докато Мойсей страдал в плътта си, Сатана го призовавал

да слезе от този кръст. Той бил изкушен да иска чудо, за да поддържа позицията си. Никога Христос не е откликвал на въпросите ако. Той никога не е апелирал за чудо, за да докаже собствената Си идентичност. Уповавал на това, което му бил казал Неговия Баща.

Най-великият от пророците срещнал същия изпит докато бил в тъмницата. Същата дума ако се появява, чрез учениците на Йоан.

Мат. 11:2-3 А Иисус, когато свърши наставленията Си към дванадесетте Си ученици, замина оттам да поучава и проповядва по градовете им. 2 А Йоан, като чу в тъмницата за делата на Христос, прати от учениците си да Му кажат: 3 Ти ли си Онзи, който има да дойде, или друг да очакваме?

Животът на Йоан бе изпълнен с активен труд и мракът и бездействието на този затворнически живот много му тежаха. Когато седмиците отминаваха без никаква промяна, **отчаянието и съмнението го завладяха**. Учениците му не го изоставиха. Беше им позволен достъп до затвора и те му донесоха вестта за делата на Исус. Разказаха му, че хората се тълпят при Него. Но се питаха защо, **ако този нов учител бе Месия, не направи нещо, за да освободи Йоан**. Как можеше Той да допусне верният Му вестител да бъде лишен от свобода и може би от живот? Тези въпроси не останаха без последици. На Йоан бяха внушени съмнения, които иначе никога не биха се породили в ума му. Сатана се радваше да

слуша думите на тези ученици и да гледа как те нанаяват душата на Божия вестител. О, колко често онези, които мислят, че са приятели на някой добър човек и се стараят да му покажат верността си, всъщност се оказват неговите най-опасни врагове! Колко често думите им потискат и обезсърчават вместо да укрепват вярата му. *Копнежът на вековете – с. 214, 215 / бълг. Гл. 22 Затварянето и смъртта на Йоан – Параграф 2, 3*

Нямало чудо за Йоан както имало за Мойсей и Илия. Той отишъл на смърт, уповавайки напълно на това, че Христос е Месия. Когато учениците на Йоан се върнали от срещата им с Исус, Йоан получил новината от която се нуждаел.

Учениците отнесоха вестта и тя бе достатъчна. Йоан си спомни пророчеството за Месия: “Защото Господ Ме е помазал да благовествам на кротките. Пратил Ме е да превържа сърцесъкрушените, да проглася освобождение на пленниците и отваряне затвора на вързаните, да проглася годината на благоволенieto Господне” (Исая 61:1,2). Делата на Христос не само Го изявяваха като Месия, но показваха и по какъв начин трябваше да се установи Неговото царство. На Йоан бе открита същата истина, както и на Илия в пустинята, когато “голям и силен вятър цепеше бърдата и сломяваше скалите пред Господа, но Господ не бе във вятъра; а подир вятъра земетръс, но Господ не бе в земетръса. И подир земетръса огън, но Господ не бе в огъня; а подир огъня” Бог говори на пророка с “тих и тънък глас” (3 Царе 19:11, 12). Така Исус трябваше да извърши Своето дело не със звън на оръжия или чрез преобръщане на тронове и царства, а като говори на сърцето на човека чрез живот на милост и саможертва. *Копнежът на вековете – с. 217 / бълг. Гл. 22 Затварянето и смъртта на Йоан - Параграф 14*

Когато Господ докарал огън от небето, като белег за това, че Илия се покланя на истинския Бог, той изпреварил Господ и лично заклал Вааловите пророци с меч. Вместо да чака Господ да му даде ясна насока, той поел върху себе си отговорност, която не му е била дадена.

Не беше чул специално слово от Господ, което да го насочва към поетия от него курс, и за неговите стъпки нямаше цел. Тласкан от съмнения, несигурен накъде водеше пътя му, той бягаше насам и натам и то за живота си, но Бог не забрави Илия. Той подежда за Своя служител, попита го: “Какво правиш тук Илия?”

Внимателното изучаване на тази история с молитва ще бъде в помощ за народа на Бога при трудности. **Нека човек внимава да не поема отговорности, които Бог не изисква от него, и да се поставя между Господ и Неговите изкушавани и изпитвани,** така че Божиите цели да не бъдат осъществени в преживяванията на тези личности... *Писания от 1888-ма година – с. 489*

Когато Господ казал на Мойсей да каже на хората да се отдръпнат от Корей, Датан и Авирон, възприел ли е Мойсей отговорности, които не са му дадени, изричайки въпросите с ако? Виждаме как Илия откликнал на

въпросите с ако и призовал огън от небето, за да се справи с мъжете, които били изпратени да го заловят. Знаем също, че Исус ни е казал, че Духът на Бога не бил в този огън. Знаем също, че Бог бил казал на Илия, че Той не е в огъня, чрез споделеното на планината Синай.

Тъй като Бог оттеглял защитата на ангелите Си от Корей, Датан и Авирон, Сатана изкушил Мойсей с ако въпросите, за да постигне тяхното планирано от него унищожение. Спомнете си, че Сатана бил постигнал пълен контрол над тези мъже. Той ги притискал здраво, за да се противопоставят на апелацията за покаяние Дух на Исус. Исус е възстановителят, а Сатана е унищожителят, и чрез поставените в ума на Мойсей съмнения, Сатана успял да прикрие унищожителното си дело, за да изглежда като директна присъда на Бога. Това е една изключително коварна измама, която, ако е възможно, ще заблуди самите избрани.

Проблемът с опозиционните принципи

Ако изберем да вярваме, че самият Син на Бога е разтворил земята и е унищожил тези мъже, тогава трябва да приемем, че апелите за покаяние, които Той отправял към тях са били подплатени със смъртна заплаха. Това са опозиционни принципи. Не може в един момент да се опитваш да спасиш някого, а в следващия да го унищожеш. Ако призивът за покаяние е подплатен от заплахата от убийство, тогава апелът за покаяние е подплатен със сила, който принуждава съвестта:

Лукавата власт на Сатана трябваше да бъде съкрушена, за да се разсее тъмнината и светът отново да се върне при Бога. Това не можеше да се извърши чрез сила. Насилието противоречи на принципите на Божието управление. Бог желае служба само от любов; а любовта не се налага със заповед; тя не се печели със сила или власт. Само любовта пробужда любов. Да познаваш Бога, означава да Го обичаш; Неговият характер трябваше да бъде разкрит в контраст с характера на Сатана. *Копнежът на вековете – с. 22 / бълг. Гл. 1 Бог с нас – Параграф 8*

Характерът на Бога не може да бъде поставен в контраст с характера на Сатана, ако Бог използва същите методи като Сатана. Твърдението, че

Човешкият син не е дошъл да унищожи, а да спаси, е разкрито като универсален принцип в следното изявление:

О, какво божествено благоволение! Би било далеч по-лесно светът да бъде заличен вместо да бъде реформиран. Но Христос заявява: "Човешкият син не е дошъл да унищожи живота на хората, но да ги спаси." Синът на Бога разбирал отчайващата ситуация, и самият той дошъл в нашия свят, за да може чрез него човекът да има вечен живот. *Ривю енд Херълд – 11-ти декември, 1888 г.*

Когато разбираме, че Агнето е било заклано от основаването на света и, че принципът на кръста съществува във всички изминали 6000 години, тогава виждаме, че през цялото време земната мисия на Христос е откровение за цялата Му мисия към света. Разбирането на този принцип е жизнено важно, за да знаем, че Исус Христос е същият вчера, днес и до века. Нека помним този универсален принцип:

Сатана е унищожителят, но Христос е възстановителят. *Ривю енд Херълд, 26-ти ноември, 1895 г.*

Това са противоположни принципи. Те са светлина и тъмнина и тези два принципа не могат да се смесват. Когато Сатана пожелал да бъде като Всевишния, той искал да смеси своята идентичност с тази на Отец, така че неговите атрибути да облекат Отец и той самият да може да се скрие в блясъка на Отец.

От началото бе добре измислен план на Сатана да накара хората да

забравят Бога, за да ги подсигури за себе си. И затова той се опита да представи погрешно характера на Бога, да води хората към подхранване на една фалшива концепция за Него. **Създателят бе представен на умовете им като облечен с атрибутите на самия княз на злото, - като произволен, строг и непрощаващ,** - за да може хората да се страхуват от Него, да Го оставят и дори да Го намразят. Сатана се надявал така да обърка умовете на онези, които бил заблудил, че да пожелаят да поставят Бога извън техния обсег на познание. Тогава той би заличил божествения образ в човека и би отпечатал своето собствено подобие в душата; щеше

да напои хората със собствения си дух и да ги направи пленници на собствената си воля.

Чрез фалшифициране на Божия характер и подклаждане на недоверие в Него, Сатана изкуши Ева да прегреши. Чрез грях, умовете на първите ни родители бяха помрачени, естествата им деградираха, и концепциите им за Бога се оформиха от собственото им тесногърдство и себичност. А когато хората станаха по-дръзки в греха, познанието им за Божията любов изчезна от умовете и сърцата им. *Свидетелства към църквата, том 5 – с. 738 / бълг. Гл. 89 Характерът на Бога разкрит в Христос - Параграф 3, 4*

Господ позволил на Корей, Датан и Авирон да бъдат пометени първи от унищожителя, защото си спомняме какво казва вдъхновението:

В случая на Корей, Датан и Авирон имаме предупредителен урок, за да не би да последваме техния пример. "Нито да изпитваме Христос, както някои от тях Го изпитаха и погинаха от змиите. **И не роптайте, както роптаеха някои от тях бяха унищожени от унищожителя.** *Свидетелства към църквата, том 3, с. 353 / бълг. Гл. 31 Големият бунт, Подзаглавие: Урок за нашето време – Параграф 1*

Огън от Господ

Това дало време на другите да осъзнаят, че се намират в голяма опасност и че трябва да прибегнат към техния Спасител, за да се скрият от унищожителя. За съжаление те не се покаяха и били предадени напълно на Сатана.

Числа 16:35 И огън излезе от ГОСПОДА и пояде онези двеста и петдесет мъже, които принесоха тамяна.

Но присъдите не бяха приключили. Огнени светкавици от облака убиха двеста и петдесетте мъже, принесли тамян. Тези мъже не бяха от инициаторите на бунта, затова не бяха унищожени заедно с главните заговорници, а им бе позволено да видят края им, за да се покаят. Но те съчувстваха на бунтовниците и споделиха

Мнозина ще извикат: “но пише, че огънят е от Господ,” и ще изберат да пренебрегнат предписанието да сравняват текстовете от цялото Писание и да покажат, че Исус Христос е същият вчера, днес и до века.

Исус казал на учениците, че огънят, който слязъл от небето в отговор на казаното от Илия не бил духът, с който действал Той. Знаем от историята за Йов, че „огънят от Бога“ слязъл и изгорил овцете и слугите на Йов.

Йов 1:16 Докато той още говореше, дойде и друг и каза: **Божият огън падна от небето** и изгори овцете и слугите, и ги погълна; и само аз избягах, за да ти съобщя.

Знаем че Сатана бил докарал този физически огън и ги погълнал. Така че, ако в текста се има предвид физически огън, то ето откъде е дошъл той; но както е обяснено в книжката *Поразяващи ангели*, този огън може да е бил убеждението на Божия Дух, което е ужасило тези мъже в сърцата им и е бил разкрит като светкавица. Духът разкривал греховете им и ги подтиква към покаяние, но понеже те не могли да повярват в един милостив Бог, греховете им ги погълнали. Този принцип на огъня от небето е споменат в няколко пасажа.

Ис. 30:27-28, 30 Ето, Името на ГОСПОДА идва отдалеч; гневът Му гори и гъстият Му дим се издига; **устните Му са пълни с ярост и езикът Му е като огън пояждащ, 28 и диханието Му – като прелял поток**, който стига до шията, за да пресее народите в ситото на суетата; и ще има заблудителна юзда в челюстта на народите. И ГОСПОД ще направи да се чуе славният Му глас и да се види слизането на ръката Му **с яростен гняв и с пламък на**

огън пояждащ, с пороен дъжд, с буря и градушка от камъни.

Виждаме огън и градушка от камъни разкрити при кръста на Христос. Псалм 18 разкрива разпятието:

Пс. 18:4-6, 8, 12 Връзките на смъртта ме обвиха, пороите на злото ме ужасиха. 5 Връзките на Шеол ме обвиха; примките на смъртта ме стигнаха. 6 В притеснението си призовах ГОСПОДА и

извиках към своя Бог. От храма Си Той чу гласа ми и викът ми пред Него стигна в ушите Му.... 8 **Дим се издигаше от ноздрите Му и огън от устата Му пояждаше, въглени се разпалиха от Него....** 12 От блясъка пред Него преминаха гъстите Му облаци, **град и огнени въглени.**

Вт. 33:2 И той каза: ГОСПОД дойде от Синай и ги озари от Сиир; заблестя от планината Фаран и дойде от светите си множества; **от дясната Му страна излезе огнен закон за тях.**

Ер. 5:14 Затова, така казва ГОСПОД, Бог на Войнствата: Затова, че говорите тези думи, ето, **Аз ще направя словата Си огън в устата ти**, а този народ — дърва, и ще ги пояде.

Песен на песните 8:6 Положи ме като печат на сърцето си, като печат на ръката си — защото любовта е силна като смъртта, ревността е жестока като Шеол; **въглените ѝ са огнени въглени, които имат най-силен пламък.**

Още веднъж, ако прочитаме присъдите на Бога в светлината на кръста, можем ясно да видим процеса. Исусовото физическото страдание на кръста било причинено от Сатана, но духовното страдание, което преживявал Христос било усещането за вина чрез осъждането на закона.

Единственият огън и градушка, които съществували по времето на кръста, били огненият Закон на Бога, който докарвал убеждението за грях върху носителя на греха. Но Сатана се опитва да скрие духовното с неговото физическо измъчване на Христос на кръста. Опитал ли се е Сатана да прикрие това духовно убеждение на 250-те водачи с физически огън, или те умрели единствено от убеждението за грях и вината чрез закона на Бога?

Огънят на Бога наистина е слязъл върху тези 250 князе и ги е убедил в греха им чрез Словото на Бога. Както се казва в книгата *Премъдрост Соломонова* от апокрифа:

Премъдрост Соломонова 18:15-20 Слезе от небето, от царствените престоли, всред гибелната земя всемошната Твоя дума като страшен воин. 16. Тя носеше остър меч - Твоята

неизменна заповед, и, като се спря, напълни всичко със смърт: тя се допираше до небето и ходеше по земята. 17. Тогава изведнъж силно ги смутиха сънни призраци и настъпиха неочаквани ужаси; 18. и бидейки поразявани - един тук, други там, полуумрелият обаждаше причината, по която умира, 19. защото сънищата, които ги бяха смутили, им показаха отнапред това, - за да не погинат, без да знаят, за какво търпят зло. 20. Макар смъртното изкушение да докосна и праведните, и много от тях да загинаха в пустинята, ала дълго не трая тоя гняв.

Когато тези 250 князе отказали да се покаят и Бог отдръпнал Своята ангелска защита, дали Сатана е прикрил техния духовен конфликт с един физически огън като ги е погълнал, или това просто е било духовното убеждение за грях? За нас е естествено да приемем, че, когато тези князе били погълнати от огъня, това означава, че са се превърнали на пепел, но както научаваме от историята за Надав и Авиуд, огънят, който ги е погълнал дори не бил изгорил дрехите им.

Лев. 10:2-5 Затова излезе огън отпред ГОСПОД и ги пояде и те умряха пред ГОСПОДА. 3 Тогава Мойсей каза на Аарон: Това е, което говори ГОСПОД, като каза: В онези, които се приближават при Мен, ще се осветя и ще се прославя пред целия народ. А Аарон мълчеше. 4 И Мойсей повика Мисаил и Елисафан, синовете на Озиил, чичото на Аарон, и им каза: Пристъпете, вдигнете братята си отпред светилището и ги изнесете вън от стана. 5 И те пристъпиха и ги **изнесоха с хитоните им вън от стана**, както каза Мойсей.

Когато Духът на Бога слязъл, дали това е било като излъчването на една силна светлина, която виждаме в лицето на Христос и която се разкрива и при второто Му пришествие?

Откр. 1:16 И в дясната Си ръка имаше седем звезди, и от устата Му излизаше меч, остър и от двете страни, и **лицето Му светеше, както свети слънцето в силата си.**

2 Сол. 2:8 И тогава ще се открие беззаконният, **когото Господ Иисус ще премахне с дъха на устата Си и ще унищожи с явлението на пришествието Си...**

Този ли блясък е просветнал от облака и е изпепелил тези мъже? Каквото и да е било, ние знаем от земния живот на Христос, че Той никога не е изгарял физически някой който е жив. Но знаем, че е въртял пламтящ меч с думите на устата Си.

Монетите падат с остър звън върху мраморната мозайка. Никой и не помисля да се усъмни в Неговия авторитет. Никой не смее да събере нечестната печалба. Исус не ги удря с камшика от върви, **но в ръката Му този прост бич изглежда ужасен като огнен меч.** Служителите в храма, спекулиращите свещеници, комисионерите и търговците на добитък със своите овце и овни се втурват да излизат от храма с единствената мисъл да избягат от присъдата на Неговото присъствие. *Копнежът на вековете – с. 158 / бълг. Гл. 16 В Своя храм - Параграф 14*

От цялото това доказателство пред нас, нямаме нужда да извършваме насилие над характера на Бога и да Му приписваме атрибутите на Сатана като твърдим, че Бог е изгорил физически тези живи мъже. Библията е написана по такъв начин, че да ни позволи да поставим Бог на изпит и да издадем присъда относно характера Му. Вярвате ли че за един родител е естествено да изгаря до смърт упоритите си деца във физическо мъчение и агония? Ако вие не бихте направили това, тогава какво ви кара да смятате, че нашият небесен Баща би го направил? Ние по-милостиви ли сме от Него? Да не бъде! Всяка милост, която проявяваме идва от Него.

Стремеж за спасяване Израилевото общество

След смъртта на водачите в бунта, Духът на Христос все още се опитвал да спаси останалите от обществото.

Исус, Ангелът, който вървеше пред евреите, се опитваше да ги

спаси от унищожение. Прощението ги очакваше. Съдбите на Бога бяха наближили много, и апелираха към тях да се покаят. Една специална, неустойима намеса от небето бе задържала техния бунт. Сега, ако отговореха на посредничеството на Божието провидение,

те можеха да бъдат спасени. **Но макар че избегнаха присъдите, поради страх от унищожение, бунтът им не беше излекуван.** Тази нощ те се върнаха се в шатрите си ужасени, но не и покаяни. *Ривю енд Херълд – 12-ти ноември, 1903 г.*

Мойсей не усети вината от греха и не побърза да се оттегли при Словото на Господ оставяйки обществото да погине, така както евреите бяха побегнали от шатрите на Корей, Датан и Авирон предишния ден. Мойсей се бавеше; защото не можеше да се съгласи да предаде цялото това голямо множество на погибел, въпреки че, знаеше, че **заслужават отмъщението на Бога за упорития си бунт.** Той се просна пред Бога, защото [358] хората не усещаха нуждата от смирение; той стана посредник за тях, защото те не усещаха нуждата от ходатайство в тяхна полза.

Мойсей тук е образ на Христос. В това критично време Мойсей изяви интересът на Истинския Пастир към стадото, което е под Неговата грижа. Той се молеше гневът на един оскърбен Бог да не унищожи напълно хората на Неговия избор. И чрез неговото ходатайство той задържа ръката на отмъщението, за да може непокорният и бунтовен Израил да не достигне до окончателен край. Той насочи Аарон какъв курс да следва в тази ужасна криза, когато гневът на Бога беше излязъл и язвата беше започнала. *Свидетелства към църквата – том 3 – с. 357, 358 / бълг. Гл. 31 Големият бунт; Подзаглавие: Пренебрегната милост - Параграф 8, 9*

В случай че забравим, как вдъхновението дефинира отмъщението на Бога?

Онези които са вършили зло срещу съчовеците си, казвайки: От къде ще знае Бог? **един ден ще бъдат призвани да се срещнат с дълго отлаганото отмъщение.** В този век се показва повече от едно обикновено презрение към Бога. Хората са достигнали една степен на нахалство и непослушание, който показва, че чашата на нечестието им е почти пълна. Мнозина доста са прекрачили границите на милостта. Скоро Бог ще покаже, че наистина е живият

Бог. **Той ще каже на ангелите, „Не воювайте вече срещу Сатана в усилията му да унищожава.** Нека прояви злобата си върху децата

на непослушанието; защото чашата на нечестието им е пълна. Те са напредвали от една степен на нечестие към друга, ежедневно добавяйки към беззаконието си. Вече няма да се намесвам пречейки на унищожителя да извършва делото си." *Ривю енд Херълд* – 17-ти септември, 1901 г.

Мойсей и Аарон пледирала за живота на събранието. Духът на Христос в тези мъже ги подтиквал да предприемат това действие. Домът на нашия Баща не е разделен. Духът на Христос не е от едната страна, умолявайки да не бъдат унищожени израилтяните, докато същевременно с издигнат меч в ръцете Си Христос заплашва да заколи нечестивите. Тези две идеи са непоследователни и не могат да намерят хармония в личността на Христос. Дом разделен против себе си не може да устои. Нашият Баща не се опитва едновременно да спаси и да убие. Могат ли сладка и горчива вода да изтичат едновременно от един извор?

Нашият Баща не желае да загине някой, но ще позволи на тъмнината да скрие лицето Му след повторени предупреждения и апели за покаяние. Бунтът в сърцата на израилтяните продължил да бъде подклаждан.

Числа 16:41-49 **А на следващата сутрин цялото общество израилеви синове зароптаха против Мойсей и Аарон, като казваха: Вие избихте ГОСПОДНИЯ народ!** 42 Но когато обществото се беше събрало против Мойсей и Аарон, се обърнаха към шатъра за срещане, и ето, облакът го покри и ГОСПОДНАТА слава се яви. 43 И Мойсей и Аарон дойдоха пред шатъра за срещане. 44 И ГОСПОД говори на Мойсей и каза: 45 Отдръпнете се отсред това общество и ще ги погубя в един миг! А те паднаха на лицата си. 46 И Мойсей каза на Аарон: Вземи кадилницата си, сложи в нея огън от олтара и сложи на него тамян, и иди бързо при обществото, и направи умилоствение за тях; защото гняв излезе от ГОСПОДА, язвата започна! 47 И Аарон взе кадилницата, както беше казал Мойсей, и изтича сред събранието. И ето, язвата беше започнала между народа; и той сложи тамяна и направи умилоствение за народа. 48 И застана между мъртвите и живите и язвата престана. 49 Умрелите от язвата бяха четиринадесет хиляди и седемстотин, освен онези, които умряха заради Корей.

Приписване на Мойсеевото дело на действието на Сатана

Вместо да се покаят, израилтяните прихванали от духа на Корей и обвинили Мойсей и Аарон, че са убили всички тези хора, които умрели. Сега стигаме до едно много интересно изявление в Духа на пророчеството:

Но Корей и неговите сподвижници отхвърляха светлината, докато така ослепиха себе си, че и най-удивителните изявления на Неговата сила не бяха достатъчни да ги убедят; приписаха ги на човешки и сатанински агенти. Същото извърши и народът, който в деня след унищожението на Корей и сподвижниците му дойде при Мойсей и Аарон с думите: “Вие избихте Господните люде.” Въпреки най-убедителното доказателство за Божието неодобрение към поведението им - унищожението на мъжете, които ги бяха измамили - людете се осмелиха да припишат тези съдби на Сатана, заявявайки, че чрез силата на Сатана Мойсей и Аарон причинили смъртта на добри и святи човеци. Тази постъпка запечата осъждането им. Те бяха извършили греха против Святия Дух, един грях чрез който сърцето на човека напълно закоравява против влиянието на Божествената благодат. Патриарси и пророци – с. 405 / бълг. Гл. 35 Бунтът на Корей - Параграф 40

Това изявление е един отличен тест за различаване между слушателите на Словото и неговите извършители. От нашето изучаване става ясно, че на Сатана е било позволено да отнесе Корей, Датан и Авирон в ямата. Във връзка с 250-те князе не е ясно дали тези мъже са умрели от убеждението им за техния грях и отказа да се покаят, или една комбинация от това и физически огън от Сатана, което представлява паралел на преживяването на Христос на кръста. Корей и неговите симпатизанти казали на Израил, че цялото служение на Мойсей било осъществено, чрез силата на Сатана. Това означава, че те са вярвали, че Мойсей е призовавал сатанинска сила, за да може да направи това, което той правел. Сиянието на лицето му, даването на закона, всичко това било приписвано на делото на Сатана.

Когато Господ отдръпнал защитата Си от Корей и неговите сподвижници, Мойсей нямал нищо общо с осъществената присъда. Той не призовавал силата на Сатана да извърши това дело. Сатана се възползвал от Мойсей чрез ако въпросите, но Мойсей не призовавал силата на Сатана да убие тези мъже. Той не знаел нищо за това. Бог докарал този съд върху тези мъже посредством начина по който докарва съд:

Беше ми показано, че **съдбите на Бога нямаше да дойдат директно от Господ върху тях, но по следния начин:** Те поставят себе си отвъд Неговата защита. Той предупреждава, поправя, укорява, и посочва единствения път към безопасност; и ако тогава онези, които са били обекти на Неговата специална грижа следват собствения си курс независимо от Духа на Бога, ако след повторени предупреждения те изберат собствения си път, **тогава Той не заръчва на ангелите Си да пречат на решителните атаки на Сатана върху тях.** 14-то изд. на Ръкописи (14 MR) – с. 3, Параграф 1

Изключително важно е да четем внимателно този пасаж. Какво казвал Корей на хората?

...те приписали всичко това на сатанинското *представителство*.
Патриарси и пророци – с. 405 / бълг. Гл. 35 Бунтът на Корей -
Параграф 40

Речникът на Уебстър казва следното относно представителството (agency), когато е включен и някой друг. Обърнете специално внимание на частта с удебелен шрифт.

Службата на един агент, или фактор; **бизнесът на един агент на когото са поверени грижите на друг;** както, директорът изплаща задълженията на представителството (agency).

Корей внушавал, че Мойсей *поверявал грижите си за Израил на представителството (agency) на Сатана*. Приписвайки Мойсеевото дело на Сатана, Корей и сподвижниците му извършили непростимия грях.

Когато Сатана докарал унищожението на тези хора, той не бил представителство на Мойсей, нито пък бил представителство на Бога. Той просто действал според своя характер, а Бог действал според

Неговия. Духът на Бога срещнал съпротива и затова се отдръпнал от онези които го отказали. Тогава това позволило на Сатана да влезе и да облече характера на Бога със собствените си атрибути, убивайки тези мъже. Вижте отново внимателно тази част от твърдението:

Въпреки най-убедителното доказателство за Божието неодобрение към поведението им - унищожението на мъжете, които ги бяха измамили - хората се осмелиха да припишат тези съдби на Сатана, заявявайки, че чрез силата на Сатана, Мойсей и Аарон причинили смъртта на добри и свети човеци. *Патриарси и пророци – с. 405 / бълг. Гл. 35 Бунтът на Корей - Параграф 40*

Когато Израил обвинил Мойсей, че върши тези неща чрез Сатана, те се опитвали да докажат, че това не било Божи съд. Но ние знаем, че това било присъда на Бога посредством следвания от Него процес разкрит във вдъхновението. Господ скрил лицето Си след повторени предупреждения. Ето как Господ докарва присъдите Си. Второ, Израил обвинил Мойсей, че осъществява тези убийства чрез представителството на Сатана, против желанията на Бога. Това било абсолютно невярно. Мойсей нямал нищо общо с уреждането на тяхното унищожение. Макар че е възможно да се изолира част от този пасаж, за да се внуши, че Бог е унищожил тези хора, а не Сатана:

Въпреки най-убедителното доказателство за Божието неодобрение към поведението им - унищожението на мъжете, които ги бяха измамили - хората се осмелиха да припишат тези съдби на Сатана... *Патриарси и пророци – с. 405 / бълг. Гл. 35 Бунтът на Корей - Параграф 40*

Контекстът на пасажа и тежестта на доказателството, относно характера на Бога в светлината на земната служба на Христос, ни показват как се е случило това. Тези мъже били унищожени от унищожителя след като отказали да се покаят. Господ прострял ръката Си както направил в Египет, и както направил с Йов, и отдръпнал защитата Си. “Нека всеки човек бъде убеден в собствения си ум.” Колкото до мен и моят дом, ние ще служим на милостивият и любящ Бог, който изобилства с добрина и истина, а също така не оневинява виновника, а позволява на всеки човек да получи според собствените си дела.

В ръката на врага

За съжаление народът отказал да слуша и много от тях също извършили непростимия грях.

Те бяха извършили против Святия Дух грях, който напълно закоравява сърцето на човека против влиянието на Божествената благодат. “Ако някой каже дума против Човешкия Син - каза Христос, - ще му се прости, но ако някой каже дума против Святия Дух - няма да му се прости...” (Матей 12:32). Нашият Спасител изговори тези думи, когато евреите приписаха на Веелзевул делата на милост, които Исус извърши чрез Божията сила. С действието на Святия Дух Бог общува с човека и своеволно отхвърлящите това действие, обявявайки го като сатанинско, прекъсват общението между душата и Небето. *Патриарси и пророци – с. 405 / бълг. Гл. 35 Бунтът на Корей - Параграф 40*

Обърнете внимание на следващия параграф в *Патриарси и пророци*:

Бог работи с проявленията на Своя Дух, за да изобличава и убеждава грешника. И ако накрая делото на Духа бъде отхвърлено, Бог не може да направи нищо повече за душата. Последният източник на Божествена милост е използван. Престъпникът се откъсва от Бога и няма лекарство за изцерение на греха му. **Няма друга сила, чрез която Бог може да действа, за да убеждава и обръща грешника. “Оставете го!” (Осия 4:17) - това е Божествената заповед.** Тогава “не остава вече жертва за грехове, но едно страшно очакване на съд и едно огнено негодувание, което ще изпояде противниците” (Евр. 10:26, 27). *Патриарси и пророци – с. 405 / бълг. Гл. 35 Бунтът на Корей - Параграф 41*

Нашият Баща опитал всичко възможно, за да спаси хората, но те отказали. Най-накрая Господ казва: “Оставете ги.” Това е точно процесът за който говорихме.

Бог пази запис на народите. Нито едно врабче не пада на земята без Той да забележи това. **Онези които са вършили зло срещу съчовеците си, казвайки: От къде ще знае Бог? един ден ще бъдат призвани да се срещнат с дълго отлаганото отмъщение.** В този век се показва повече от едно обикновено презрение към Бога.

Хората са достигнали една степен на нахалство и непослушание, който показва, че чашата на нечестието им е почти пълна. Мнозина доста са прекрачили границите на милостта. Скоро Бог ще покаже, че наистина е живият Бог. **Той ще каже на ангелите, „Не воювайте вече срещу Сатана в усилията му да унищожава. Нека прояви злобата си върху децата на непослушанието; защото чашата на нечестието им е пълна. Те са напредвали от една степен на нечестие към друга, ежедневно добавяйки към беззаконието си. Вече няма да се намесвам пречейки на унищожителя да извършва делото си.“** *Ривю енд Херълд – 17-ти септември, 1901 г.*

Горният цитат осигурява подходящия контекст за това което следва по-надолу, относно това, какво представлява отмъщението на Господ.

Макар че не намира удоволствие в отмъщението, Той ще изпълни присъдата над престъпниците на Неговия закон. Принуден е да направи това, за да запази земните жители от тяхната пълна поквара и разруха. За да спаси някои, Той трябва да отсече онези, които са се закоравили в греха. *Патриарси и пророци – с. 628 / Гл. 61 Саул отхвърлен - Параграф 4*

Една язва започнала да се разпространява в лагера. Писанията ни казват точно какво се е случило, когато започнала язвата:

Лев. 26:25 И ще докарам върху вас меч, който ще извърши отмъщение за завета, и когато се съберете в градовете си, ще изпратя между вас мор; и **ще бъдете предадени в ръката на врага.**

Когато израилтяните презирали и отхвърляли завета, Господ щял да им позволи да срещнат меч и мор. Последната част от този стих показва, че Господ ще ги предаде в ръката на врага.

Сатана упражнява силата си. Той помита зреещата жетва, и следват глад и нещастие. **Омърсява въздуха със смъртоносна зараза и хиляди загиват от този мор.** *Великата борба – с. 590 / бълг. Гл. 26 Предстоящата борба - Параграф 18*

Един пролом бил направен в стената на израилевата защита и на Сатана било позволено да разпространи язва в лагера. Забележете как Мойсей и Аарон отговорили на това :

Числа 16:45-48 Отдръпнете се отсрещ това общество и ще ги погубя в един миг! А те паднаха на лицата си. 46 И Мойсей каза на Аарон: Вземи кадилницата си, сложи в нея огън от олтара и сложи на него тамян, и иди бързо при обществото, и направи умилостивение за тях; защото гняв излезе от ГОСПОДА, язвата започна! 47 И Аарон взе кадилницата, както беше казал Мойсей, и изтича сред събранието. И ето, язвата беше започнала между народа; и той сложи тамяна и направи умилостивение за народа. 48 И застана между мъртвите и живите и язвата престана.

Както забелязахме преди, Господ говори на Мойсей и Аарон с езика на Стария завет. Той издава присъда, според която хората са достойни за смърт. Прави това не защото сам Той ще изпълни присъдата, но, за да насърчи Мойсей и Аарон да търсят милост за народа в Духа на Христос. Книгата *Премъдрост Соломонова* отново ни дава прозрение относно делото на Аарон при справянето му с унищожителя:

Премъдрост Соломонова 18:21-25 защото непорочният мъж побърза да ги защити; като принесе оръжието на службата си, молитва и кадилно омилостивение, **той въстана против гнева и тури край на бедствието**, като показа с това, че той е Твой слуга. 22. **Той победи изстребителя не с телесна сила и не с действие на оръжието, а със слово покори наказвача, като спомни клетвите и заветите на отците.** 23. Защото, когато вече на купища лежах мъртви един връз друг, той застана наред, спря гнева и му пресече пътя към живите. 24. На неговия подир беше целият свят, и славните имена на отците бяха изрязани върху камъните в четири реда, и Твоето величие - върху диадемата на главата му. 25. **Пред това изстребителят отстъпи и се уплаши от него, защото стигаше само това гневно изпитание.**

Аарон победил унищожителя (изстребителя) пледирайки за Божиите обещания с езика на новия, или вечния завет. Това уплашило унищожителя и той бил принуден да се оттегли.

Сатана ще обвинява и ще търси позволение да унищожава, но Бог е този, който отваря вратата към прибежището. Бог е този който оправдава влезлия през тази врата. *Нашият Баща се грижи* – с. 283

За съжаление, 14 700 души отказали да влязат в това прибежище и загубили живота си от ръката на унищожителя. Бунтът на Корей и неговите приятели отваря за нас един прозорец за разбирането на войната, която е започнала в небето, и колко коварно и хитро Сатана заблуждава и унищожава всичко което стои между него и изпълнението на желанията му.

Моята искрена молитва е да видите в тази история милостта и любовта, които съществуват в сърцето на нашия Баща. Той не иска никой да загине и се наскърбява, когато хората, заради техния егоизъм, си позволяват да бъдат управлявани, а накрая и унищожени от Сатана. Тогава колко трудно е да прибегнем за безопасност в ръцете на нашия Спасител, когато се вярва, че Той носи оръжие в ръката Си, с което ще ни унищожи, ако не се отзовем на Неговите апели? Всички онези, които имат вяра и търсят Отец с цялото си сърце, ще разберат, че Бог наистина е любов, доказвайки, че Неговото владение не е едно царство на силата, господството и контрола, а на любовта, свободата и радостта.

Други книги от поредицата –
достъпни на maranathamedia.bg

Божият странен акт

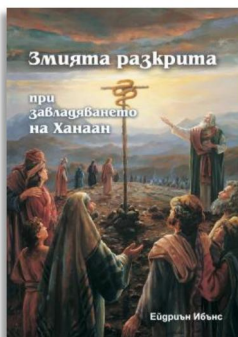

Какво е значението на Божия странен акт, така както то е изразено в Ис. 28:21? “Защото ГОСПОД ще стане както на хълма Ферасим, ще се разгневи както в долината Гаваон, за да направи делото Си, чудното (странното) Си дело, и да извърши работата Си, удивителната Си работа.” Дали Бог се надига окончателно в края, за да извърши нещо, считано за странно, един акт извън характера, за да се отърве от света на греха и грешниците? По какъв начин това може да се примири с разкритото в лицето на Исус Христос?

Предпотопният кръст на Христос

И Бог каза на Ной: Краят на всяка твар дойде пред мен, защото земята се изпълни с насилие чрез тях; и, ето, Аз ще ги унищожа със земята.” Бит. 6:13. Дали Бог е удавил света, за да запази човечеството? Какво общо има това с кръста на Христос? Откриваме ли намеци в Псалм 18, които говорят за кръста с езика на потопа? “Тайната на кръста обяснява всички други тайни. В светлината, която струи от Голгота, атрибутите на Бога, които ни изпълват със страх и ужас, изглеждат красиви и привлекателни.” *Великата борба* – с. 652

Змията разкрита при завладяването на Ханаан

Как помиряваме масовото изстребване на народи от Израил със силата на меча с думите на Христос? “...защото всички, които водят меч, от меч ще загинат”? Не само мъже и жени, но и деца: Вт. 2:34 “И в онова време превзехме всичките му градове и изпълнихме проклятието над всеки град — мъжете, жените и децата; не оставихме нито един оцелял.”

Бунтът на Корей

Кой изпратил Корей, Датан и Авирон живи в рова?

Числа 16:31-33 Кой изпратил Корей, Датан и Авирон живи в рова?

Числа 16:31-33 И когато той изговори всички тези думи, земята под тях се разпука; 32 земята отвори устата си и погълна тях и домочадиата им, всичките хора на Корей и целия им имот. 33 Те и всичко тяхно слязоха живи в Шеол, земята ги покри и те погинаха отсрещ събранието.

А какво прави с тези коментари?

Но Корей и неговите сподвижници отхвърляха светлината, докато така ослепиха себе си, че и най-удивителните изявления на Неговата сила не бяха достатъчни да ги убедят; приписаха ги на човешки и сатанински агенти. Същото извърши и народът, който в деня след унищожението на Корей и сподвижниците му дойде при Мойсей и Аарон с думите: "Вие избихте Господните люде." Въпреки най-убедителното доказателство за Божието неодобрение към поведението им - унищожението на мъжете, които ги бяха измамили - людете се осмелиха да припишат тези съдби на Сатана, заявявайки, че чрез силата на Сатана Мойсей и Аарон причинили смъртта на добри и святи човеци. Тази постъпка запечата осъждането им. Те бяха извършили греха против Святия Дух, един грях чрез който сърцето на човека напълно закоравява против влиянието на Божествената благодат. *Патриарси и пророци – с. 405 / бълг. Гл. 35 Бунтът на Корей - Параграф 40*

А какво да кажем за това твърдение?

В случая на Корей, Датан и Авирон имаме урок на предупреждение, за да не би да последваме техния пример. "Нито да изпитваме Христос, както някои от тях Го изпитаха и погинаха от змиите. И не роптайте, както роптаеха някои от тях бяха унищожени от унищожителя. А всичко това им се случи за пример и беше записано за поука на нас, върху които са дошли последните времена." *Свидетелства към църквата, том 3, с. 353 / бълг. Гл. 31 Големият бунт, Подзаглавие: Урок за нашето време – Параграф 1*

Как хармонизираме тези твърдения докато същевременно поддържаме откровението за характера на Бога в лицето на Исус Христос? Ако търсим нашия Баща с цялото си сърце, тогава ще Го намерим. Дано бъдем и извършители на закона, а не само негови слушатели, заблуждавайки себе си.